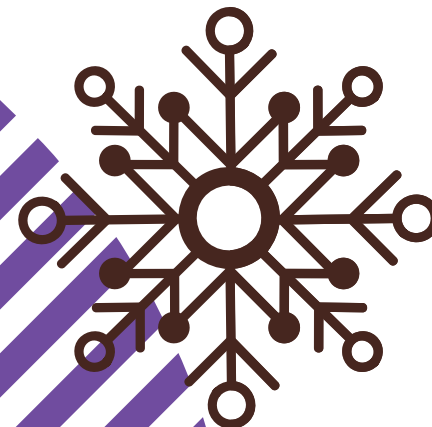
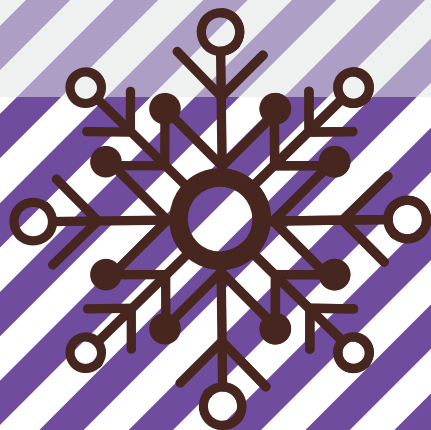

DWARS UTRECHT

Winterdichtbundel

DWARS
GROENLINKSE JONGEREN
UTRECHT

Met gedichten van Arthur, Aukje, Hannah, Jens, Lucia, Lux,
Maddy, Merel, Sjoerd-Paul, Stijn, Xenia & Vis

December 2020

VOORWOORD

In coronatijd is het moeilijker om met een DWARS-afdeling in contact te blijven met elkaar. Als je met inmiddels vierkante ogen eindelijk klaar bent met je zoveelste Zoom meeting voor school, studie of werk, heb je lang niet altijd zin in ook nog een digitale DWARS-activiteit. Ook de feestdagen zullen deze winter een hoop creativiteit van ons allemaal vragen.

Op donderdag 3 december organiseerde DWARS Utrecht een online dichtactiviteit en daaruit kwam het idee naar voren om een DWARS Utrecht-winterbundel te maken met de afdeling. Een klein gebaar van de leden, voor de leden, om de winterlockdown iets leuker te maken. Veel leesplezier! Misschien inspireert het een nieuwe corona-hobby rond de kerst.

Liefs,

Stijn
bestuurslid campagne &
communicatie, DWARS Utrecht

Ik zit weggestopt in een hoek van de kamer
Opgesloten tussen letters en woorden en ideeën
Strategisch gepositioneerd voor een kast vol boeken
Om mijn desinteresse te verhullen

Ik staar in een apparaat, tweeënvijftig ogen staren terug
De microfoon staat uit, ik ben onhoorbaar voor de rest
De interactie na de monoloog is gesteriliseerd
We hebben maximaal oogcontact,
maar geen oog voor elkaar

ARTHUR

DENKEN ANNO 2020

Een voor een insect schijnbaar oneindige vlakte
Is benauwend voor een denker
Een rechthoek op poten
Kruimels weggeveegd en papier in het laatje
Laat niet zo veel te dromen over
Vier zijden, ingekaderd, opgesloten
Was ik maar een mier

AUKJE

GEVECHT OM HET LAATSTE KOOPJE

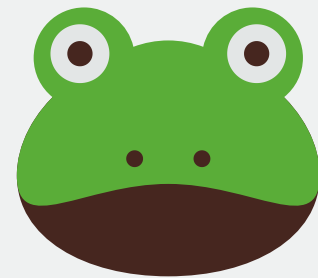
De straten zijn bezaaid met mensen
De winkels druk met afprijzen en verkopen
Heel Utrecht lijkt bezig te zijn met consumeren

Zelfs in het hart van de stad
Daar waar bijna geen mens meer komt
Waar de rust is teruggekeerd

Want daar in de Oude Hortus
Tussen alle ginkobladeren en rozenbottels
In het midden van de vijver
Is een oeroude versie van consumeren bezig

Een gevecht tussen leven en dood
De kikker springt
De reiger hapt
De kikker spartelt
En de reiger slikt

Dag kikker
Ook jij bent een Black Friday deal

HANNAH

Ik rijd langs een hoopje vormen
Wat het is kan ik niet zien
Kijk daar geven ze een elleboog
Wat het betekent weet ik niet
De winkelwagen staat verlaten
Te wachten op een klant
De spreuwen zweven, zwervend
Want er is niets aan de hand

De flat is hoog, de zon komt op
De lift is stuk, de dag begint
Een man schreeuwt zacht en houdt dan op
Kanaleneiland in de wind

JENS

ONGEPROVOCEERD

Blaadjes dwarrelen een weiland vol
met briesjes op en neer
dansend op het ritme van de dag
bewegen ze heen en weer

Bomen hebben takken
als majestueuze kronen uitgestrekt
naar een hemel vol verdriet

Ik kijk naar de wolken donkergrijs
het lijkt of ze me observeren
zonder ogen, maar donker en wijs

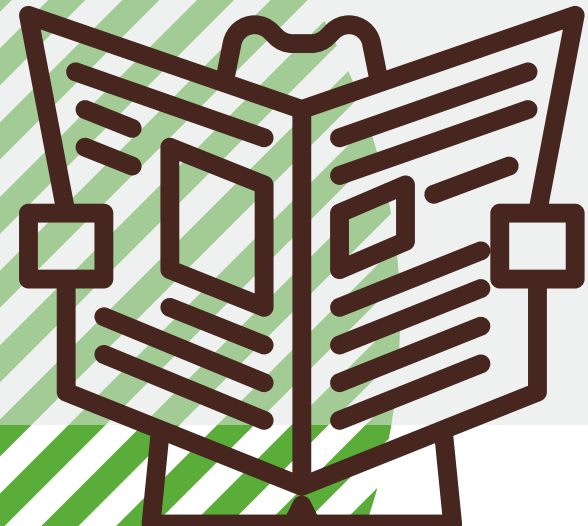
Ik kijk naar boven – ik zie alles
en kijkend naar de dingen
voel ik mij gezien

LUCIA

En zo stond zij op
die dinsdagmorgen:
gewapend met het advies
van alle mannen in haar leven.
Ze wist eindelijk hoe alles moest
en ze moest haar inzicht delen.

En zo stond zij op
de kop van alle kranten:
onvoorbereid op de kritiek
van alle mannen die het zagen.
"Wie denkt zij wel niet dat ze is
dat ze ons de les kan lezen."

LUX

**Ik wil me niet thuis voelen
Ik wil iedere week wakker worden in een andere stad
Lopen door onbekende straten
Onbekende mensen ontmoeten
Naar onbekende gebouwen staren
Ik wil iedere dag ergens anders eten
Iedere week over een andere rivier varen
Iedere maand naar andere schilderijen kijken
Op mijn voeten iedere week weer nieuwe blaren
Ik wil nieuwe plekken ontdekken
En nieuwe zielen ontmoeten
Niet weten wat ik ga plannen
Ik wil me niet thuis voelen**

MADDY

**Zes uur 's ochtends
Jij slaapt vast nog
En droomt over de leuke
Dingen in het leven**

**Zes uur 's ochtends
Ik ben al een tijdje wakker
En ik droom ook
Over hoe ik zou willen
Dat ik in jouw dromen voor kwam
En over hoe graag ik zou willen
Dat dromen waar zouden zijn**

MADDY

IK HEB GELIJK

Hij heeft er zelf voor gekozen hier te gaan wonen,
En zelf die muziek opgezet
Hij heeft 3 vrienden (minstens)
Zijn stem is schor maar
Rookt hij?

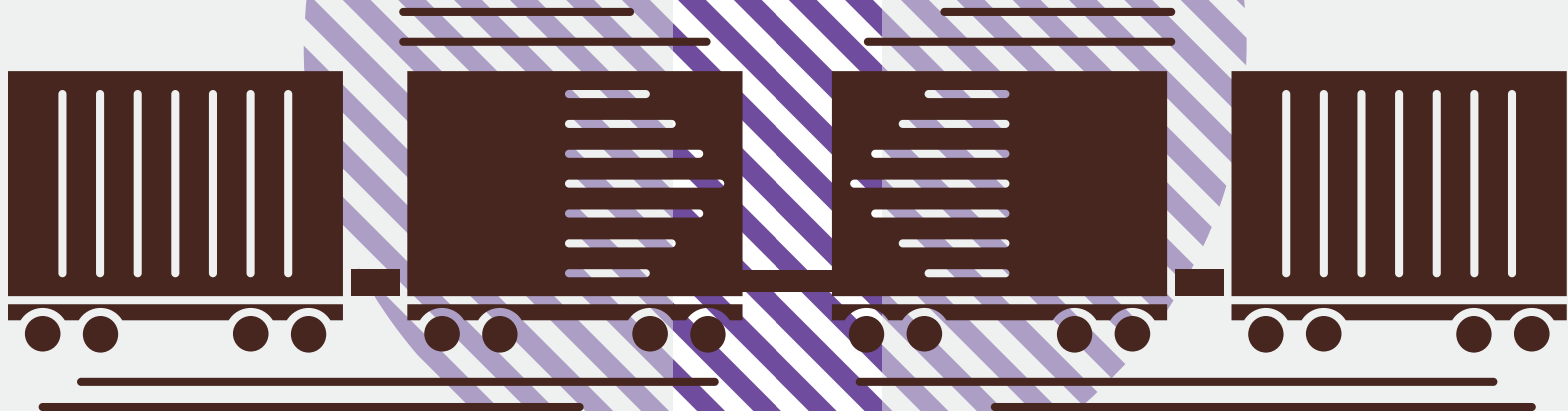
Zijn trein komt altijd te laat maar die van mij niet,
(Ook al is het dezelfde lijn)
Waarschijnlijk omdat ik om een andere tijd rijd
Mijn trein rijdt altijd sneller en mijn ouders zijn niet
gescheiden,

Maar hij heeft meer boeken,
Dus volgens hem staan we quitte.
Mijn vader zegt altijd dat je je zeldzaam moet houden,
Maar voor hem werkt het niet,
Dus wat moet hij dan doen?

Kiezen?

Ja, dat klopt misschien wel.
Koeien worden groter, hoestende mensen luider,
Honden enger, hij stiller, de trein sneller.
Hoe is hier een hond gekomen?
En sinds wanneer mag dat?

Of mag het alleen hier, waar ik nu ben,
Of overal?
Van hier? Tot daar? Maar niet thuis?
De koeien worden kleiner en de trein langzamer,
De hond niet minder eng
En hij wel minder stil
Maar niet veel.

MAART

Het avondkasteel ligt er maar verlaten bij
Op het binnenhofje galopperen bloesempaarden
Langs fietsenrekken, grijs ochtendgeluk
Ik staar naar de oude wijnglazen op tafel
Lees hun verhalen van de randen af en knik
Ergens buiten praten mensen Engels
Je vangt een vlaag op van een verre zomer
Uit een open raam klinkt popmuziek
En alles wacht geduldig met één oog open
En één oog dicht totdat...
- Daar fluit een man Bob Dylan; ja, de tijden
Ze veranderen maar nog niet nu hier

SJOERD-PAUL

SCHOUDERLAST

Hier hebben de straten opeens bochten
Maken mensen niet hun zinnen af
De rust heeft nu toch echt verloren
Terwijl 'ie vanochtend zichzelf nog niet prijs gaf
En in de discotenten bevinden zij zich
Collectief in de ontkenningfase
Dat de zon toch echt weer op zal komen
En nietsontziend zal verderrazen

Het donker verbergt de grootste geheimen
Het jongste trauma is even weg na tien bier
Tot aan het begin van het einde der dagen
Verdansen zij hun schouderlast hier

SJOERD-PAUL

STERREN

De sterren zijn bijzonder, wanneer je ze niet vaak ziet
Maar eigenlijk stellen ze niet zo veel voor
Ik bedoel, hoe bijzonder kan iets zijn
Als het universum er vol van is?

En laten we wel zijn
Een koe doet ook maar gewoon haar best
Of je nu wel of niet
Langs het prikkeldraad van haar gevangenis
Haar aandacht probeert te vangen
Of je nu wel of niet
Haar opmerkt terwijl je wandelt
Langs de rand der wildernis

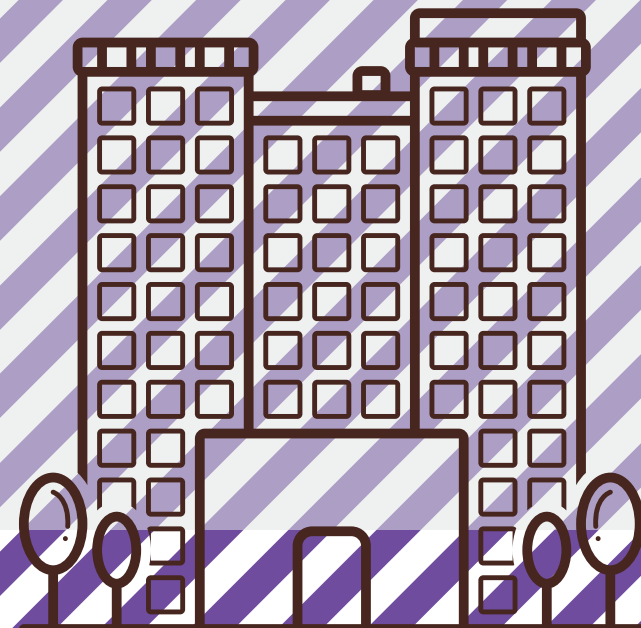
En een boom
Een boom geeft leven aan duizend anderen
Kleine diertjes bewegen onrustig
Op een met mos bedekte bast
Maar alleen in Nederland
Een postzegel op de kaart
Staan al zo veel bomen
Dat experts moeten schatten hoeveel dan wel precies
Dus zo bijzonder is een boom niet

Maar als je jezelf wegstopt
In elitaire betonnen termietenheuvels
Vervreemdende capsules
Om daar te leren over goed en kwaad
Is er niets meer zo exotisch
Als met je blote voeten op de bosbodem

Staren
Naar de sterren in de lucht

Dan zijn de sterren bijzonder
Omdat je ze niet vaak ziet

STIJN

PIETJE

Tussen de 3D Boeddhistickers
En het glimmende tapijt
Zingt Piet het levenslied van radio Bingo
Vanuit een veel te kleine kooi

Piet de Eerste was hem voorgedaan
De vrijheid tegemoet
Langs de foto's van familieleden gefladderd
En nobel doodgevroren op het balkon

Tussen glazen vlinders
Enge poppen
Onbeperkt bejaardengeschuifel
Souvenirs van nooit gemaakte reizen
En lijdzaam rottend fruit

Tjiep Tjiep

STIJN

HORIZON

Een vaag gegeven
Bewegend door het land
Een gevoel van leven
Waar ik niet aan ontsnappen kan

Vergeleken met de tijd
Een concreet begrip
Het is een trein die verder rijdt
Een vaagheid met wat grip

En toch in 't voorspel van de nacht
Een rood gekleurd fel licht
Heeft zij je in haar macht
Alsof ze zeggen wil:
Ik ben des werelds kracht

XENIA

BOMENMENS

Takken als voelsprietten
Blaadjes als haar
alsof ik zowaar
een bomenkind baar
Maar een boom als een mens
is dat nog wel wenselijk
om nu nog te doen
als mensen vernietigen
wat moeten bomen dan doen
maken bomen zich straks zorgen
over uiterlijk, van buiten zichtbaar zijn
dat ze dat gaan veranderen
om ons niet meer te zijn

Is een boom aanstonds dan een platte ronde schijf
in alles zeer afwijkend
van ons menselijke lijf
passen zij terstond nog andere waarden aan
de boom als een gemeenschap
verbonden door een wortelbaan
zodat zij straks met z'n allen
tegen mensen elk voor zich
het leven uit gaan stallen
een prachtig aangezicht

XENIA

Daar op een ver verlaten veld
Alleen daar staat een boom
Gebogen stam, gebroken takken en knoesten
ontsieren de aanblik

Daar op een ver verlaten veld
staat onder een boom een oude man
zijn grijs vult zijn gezicht
en ik word begroet als oude vriend

Ik herken zijn ogen, ik herken zijn lach
Het afscheid nadert, het afscheid komt
langzaam zittend vertelt hij
voor de zoveelste keer
een verhaal over mij en de bergen

een laatste omhelzing voor ik verder ga

Daar op een ver verlaten veld
kijk ik om en zie een boom
alleen een boom
en een verlaten veld

UIS